

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617202203
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617202203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu MINIHOTOVOST, SE, so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, Praha 1, IČ: 043 55 211, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnecná 765/3, Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému K. Ž., R.. XX. XX. XXXX, D. H. XX, o zaplatenie 106,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 94,99 eur a úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 100,- eur od 04. 04. 2014 do 22. 10. 2015 a zo sumy 94,99 eur od 23. 10. 2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10. 03. 2017, uplatnil žalobca proti žalovanému sumu 106,99 eur, z čoho čiastka 94,99 eur predstavuje neuhradenú časť spotrebiteľského úveru a suma 12,- eur zmluvnú pokutu. Žalobu odôvodnil tým, že zlúčením obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a. s., so sídlom v Prahe, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE a obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom v Bratislave, prišlo k zlúčeniu nástupníckej spoločnosti a zanikajúcej spoločnosti, pričom spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, a.s. zanikla bez likvidácie. Žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100,- eur. Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 443139 zo dňa 27. 02. 2014, uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 100,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver s celkovými nákladmi vo výške 28,- eur, t. j. zaplatiť čiastku 128,- eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok, úver sa stal splatným dňom 27. 03. 2014. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VOP“) veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru a to buď e-mailom, alebo SMS správou, alebo písomne. Veriteľ je potom oprávnený požadovať od spotrebiteľa, vo forme zmluvnej pokuty, paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3,- eurá za každú upomienku. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok, zasielaných formou SMS správ, alebo e-mailov, na čo však žalovaný nereagoval a telefonicky sa žalobcovi so žalovaným nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky, za čo vznikol žalobcovi nárok na uhradenie čiastky 12,- eur. Dňa 18. 07. 2014 bola žalovanému zaslaná písomná výzva na úhradu. Žalovaný uhradil ku dňu podania žaloby čiastku 5,01 eur dňa 22. 10. 2015, ktorá bola použitá na čiastočnú úhradu nároku žalobcu.

2. Žaloba s prílohami bola žalovanému doručená dňa 18. 04. 2017. Zároveň žalovanému bolo doručené všeobecné poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uznesenie 6Csp/41/2017-13 zo dňa 07. 04. 2017, ktorým bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k žalobe v lehote 10 dní. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Žalobca odvodzoval nárok, uplatnený v tomto konaní, zo Zmluvy o úvere, ktorú uzatvoril ako veriteľ MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 852 435, so žalovaným, ako spotrebiteľom.

4. Podľa údajov obchodného registra, vedeného Okresným súdom Bratislava 1, spoločnosť s obchodným menom MINIHOTOVOSTĚ, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 852 435, bola dňom 15. 11. 2016 vymazaná z obchodného registra ako zanikajúca spoločnosť v dôsledku cezhraničného zlúčenia s obchodnou spoločnosťou MINIHOTOVOST, a.s., Politických vězňů 1272/21, Praha, IČ:043 55 211, ako nástupníckou spoločnosťou, ktorá v rámci cezhraničnej fúzie zmenila svoju právnu formu na európsku spoločnosť MINIHOTOVOST, SE. Tým mal súd preukázané, že žalobca je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., s ktorou žalovaný uzavrel dňa 27. 02. 2014 Zmluvu o úvere.

5. Podľa § 297 písm. b/ CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Vzhľadom na uplatnený predmet konania, súd v zmysle citovanej právnej úpravy rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 29. 06. 2017 o 08,30 hodine, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 21. 06. 2017.

8. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

10. Podľa § 151 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

11. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

13. Súd vo veci vykonal všetky dôkazy navrhnuté žalobcom, keď žalovaný žiadne dôkazy vo veci nenavrhol vykonať. Z listín, ktoré žalobca označil ako dôkazy vyplýva, že dňa 27. 02. 2014 mala byť medzi právnym predchodcom žalobcu (MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave) a so žalovaným, ako spotrebiteľom, uzatvorená Zmluva o úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 100,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom 28,- eur, t. j. celkovú čiastku 128,- eur. Celkové náklady spotrebiteľa boli tvorené výlučne úrokom vo výške 365 % ročne z poskytnutého úveru. Výška

ročnej percentuálnej miery nákladov sa mala vypočítať podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru (ďalej „VPPÚ“) a predstavovala 2 290,09 % s tým, že spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty RPMN na poskytnutý úver bola 75,53 %. Spotrebiteľ sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Z tejto listiny takisto vyplýva, že veriteľ so spotrebiteľom konali elektronickou formou, ale Zmluva neobsahuje údaj o tom, že spotrebiteľ ju podpísal zaručeným elektronickým podpisom. V článku 18 VPPÚ, na ktorý sa žalobca v žalobe odvoláva, je okrem iného uvedeného, že „veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty i paušálnu náhradu spojenú s upomienkou vo výške 3,- eur za každú upomienku. Veriteľ je tiež oprávnený požadovať od spotrebiteľa zmluvnú pokutu za omeškanie so splátkou úveru a to vo výške 0,15 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania“.

14. Z odôvodnenia žaloby, ako aj z predložených listín vyplýva, že predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá mala byť uzavretá dňa 27. 02. 2014. Potom právne vzťahy strán sporu sa spravujú zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 27. 02. 2014 (ďalej len „ZSÚ“) a ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

15. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“) v znení účinnom ku dňu 27. 02. 2014,

1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Obč. zák., v znení účinnom ku dňu 27. 02. 2014,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 1 ods. 3 písm. l/ ZSÚ, spotrebiteľským úverom nie úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

18. Podľa § 2 písm. c/, d/ ZSÚ,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

21. Podľa § 24 ods. 1 ZSÚ, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

22. Podľa § 40 ods. 1, 3, 4 Obč. zák.,

(1) Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

(3) Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

(4) Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

23. Žalobca tvrdil, že so žalovaným uzatvoril elektronicky dňa 27. 02. 2014 Zmluvu o úvere. Medzi žalobcom a žalovaným sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, ale predložená Zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pretože žalovaný mal poskytnuté finančné prostriedky splatiť v lehote nepresahujúcej 3 mesiace (§ 1 ods. 3 písm. l/ ZSÚ). Podľa § 2 písm. c/ ZSÚ právny predchodca žalobcu mal v tomto zmluvnom vzťahu postavenie tzv. iného veriteľa, nakoľko v rámci svojho podnikania poskytoval úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi. Aj na takéto zmluvné vzťahy sa však v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 ZSÚ použijú ustanovenia ZSÚ, vrátane ustanovenia § 9 ods. 1 a § 11.

24. Podmienkou platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je dodržanie písomnej formy. Zmluva mala byť uzatvorená elektronickými prostriedkami, pričom v zmysle § 40 ods. 4 Obč. zák. písomná forma by bola zachovaná iba vtedy, ak by dokument bol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou, čo však žalobca nepreukázal. Pokiaľ preto na základe Zmluvy o úvere veriteľ poskytol žalovanému finančné prostriedky (v tvrdenej výške 100,- eur), jedná sa o úver bezúročný a bez poplatkov. Potom veriteľ voči žalovanému má nárok iba na vrátenie skutočne požičanej sumy.

25. Žalobca tvrdil, že žalovanému poskytol úver 100,- eur, pričom však nepredložil dôkaz o tom, kedy tieto peniaze žalovanému skutočne poskytol. Žalovaný však nepoprel toto tvrdenie žalobcu, a preto súd v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné, že žalobca poskytol žalovanému sumu 100,- eur dňa 27. 02. 2014. Žalobca uviedol, že z poskytnutého úveru žalovaný splatil len čiastku 5,01 eur dňa 22. 10. 2015, a nakoľko ani táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi rozdiel, t. j. 94,99 eur.

26. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania z plnením peňažného dlhu.

29. Žalobca tvrdil, že splatnosť úveru nastala dňom 27. 03. 2014, čo žalovaný nepoprel. Pokiaľ potom v lehote splatnosti žalovaný nevrátil požičanú sumu 100,- eur, dňom 28. 03. 2014 sa dostal do omeškania. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,25 % a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, žalobcovi vznikol nárok domáhať sa voči žalovanému úrokov z omeškania 5,25 % ročne od 28. 03. 2014 do zaplatenia. Žalobca však žiadal priznať úroky z omeškania až od 04. 04. 2014 a nakoľko súd je žalobným návrhom viazaný (§ 216 ods. 1 CSP), zaviazal žalovaného zaplatiť úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 100,- eur od 04. 04. 2014 do 22. 10. 2015, kedy žalovaný splatil časť dlhu vo výške 5,01 eur a zo sumy 94,99 eur od 23. 10. 2015 do zaplatenia.

30. Podľa § 544 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

(2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

31. Žalobca uplatňoval voči žalovanému zmluvnú pokutu z dôvodu, že požičanú sumu 100,-eur nesplatil v dohodnutej lehote splatnosti, t. j. 27. 03. 2014. Ako zmluvnú pokutu uplatnil poplatok za náhradu nákladov spojených so 4 upomienkami (zaslanými SMS, alebo e-mailom, alebo písomne) po 3,- eurá. Nárok na zmluvnú pokutu žalobca pritom odvodzoval z VPPÚ. Z ustanovenia § 544 ods. 2 Obč. zák. však vyplýva, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne, čo však žalobca v predmetnej veci nepreukázal. Okrem toho obsah VPPÚ vypracoval veriteľ a žalovaný, ako spotrebiteľ, nemohol ovplyvniť, takže sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia (§ 53 ods. 2 Obč. zák.). Akékoľvek sankcie vo VPPÚ sú potom neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktoré sú v spotrebiteľských zmluvách neplatné (§ 53 ods. 5 Obč. zák.). Navyše žalobca ani nepreukázal zaslanie akýchkoľvek upomienok, za ktoré si uplatňoval túto zmluvnú pokutu. V časti, pokiaľ sa žalobca domáhal priznania zmluvnej pokuty vo výške 12,- eur, preto súd žalobu zamietol.

32. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

33. Nakoľko súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi priznanú istinu 94,99 eur, spolu s úrokmi z omeškania, v zákonnej lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobca si uplatnil v konaní pohľadávku vo výške 106,99 eur (zostatok pôžičky 94,99 eur a zmluvnú pokutu 12,- eur) spolu s príslušenstvom. Priznaním istiny 94,99 eur bolo jeho nároku vyhovené v rozsahu 89 %. Po započítaní úspechu žalovaného v rozsahu 11 %, súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- 2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- 3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.